leproſi effecti leproſoſqȝ filios genuerūt atqȝ
vt medicus cōminatus fuerat mortui ſunt.
Quoꝝ filij licȝ pr̄es ſuos agnouerūt herba il
la infirmatos fuiſſe et mortuos. eandē tñ her/
bā ſup oīs diligūt. indeqȝ cibos ſuos ꝯdiūt
maneqȝ ſurgentes ex eadē quaſi ꝓ medicam̄
to accipiūt. Si ergo q̄ȝ ſint demētes oīs qui
audit aduertere pōt. ſȝ nō min⁹ dementant̄ q̄
ꝓpria volūtate vtunt̄. Ipa eñi herba dyabo/
li venenoſa. oībus ea vtentibꝫ eſt ⁊ peſtifera.
Hāc deus primis parentibꝫ interdixit. et tñ
ex ea comederūt ⁊ leproſi facti ſūt. et de padi/
r ſo expulſi. ¶ Ex quibꝫ omībꝫ ptȝ. ꝙ ꝓpria vo
luntas debet occidi merito. vt hō valeat ſm̄
voluntatē dei viuere. dicēdo fiat volūtas tua
vñ. Berñ. Bonus obediens dat ſuū velle ſu
um nolle. vt poſſit dicere cū ꝓpha. Paratuȝ
cor meū de⁹. Que oblatio dicit̄ magis grata
q̄ȝ quecūqȝ alia victima. q2 in obediētia victi
mat̄ ꝓpria volūtas. q̄ nobili⁹ eſt. qđ hō dare
deo pōt. dat eñi arborē cū fructibus. Grego.
Obedientia victimis iure ꝑponit̄. q2 ꝑ victi
mis aliena caro. ꝑ obedientiam vero volūtas
ꝓpria mactat̄. viij. q. i. ſciēdū. Ex quibꝫ ꝯclu
dit. Ank. Qđ opus meritoriū factū ex voto
magis eſt meritoriuȝ q̄ȝ ſi fieret ſine voto. Ex
quo ſequitur ſicut ibi ꝓbat ank. ꝙ magna eſt
ſpes monacho ꝓfeſſo. Et ponit ſimilitudineȝ
duo ſunt quorum vn⁹ vouet nō facere cōtra
deū. et ſcđus non vouet. et vterqȝ delinquit
Dicit ank. ꝙ deus primū iudicat. poſtq̄ȝ ꝑfec
te penitet tāq̄ȝ ſuū et nō alienū. et accipiet de
us vindictā de eo tamq̄ȝ đ ſuo. Scđm aūt iu
dicat durius. d. Ideo noluiſti mihi fidelita/
tem ꝓmittere. vt poſſis cōtra me liberius pec
care et ergo ago cōtra te. nō vt erga meū. ſed
vt aduerſum alienūagam. totūqȝ. erit mei iu/
v ris vſqȝ ad quadrantē nouiſſimū. ¶ Sic er/
go deus inter ꝓfeſſum ⁊ nō ꝓfeſſum iudicat
nō ſolū aūt ꝓfeſſum minus iudicat nō ꝓfeſſo
ſed etiā quolibet laico. profeſſus eñi maioreȝ
miſericordiam cōſequet̄ ſi peniteat. et ſi non
maiorem damnatōem ſuſtinebit. Et ſi dixerȝ
ꝙ deus poteſt iuſte dicere vouenti. Serue ne
quā tu quanto mihi eras familiarior. tāto es
inhabilior et peior. poteſt ille rn̄dere. Do/
mine veruȝ eſt qđ dicis. q̄ȝdiu penitere nolui
ſed poſtq̄ȝ peniteo meqȝ ip̄m in emendatōem
trado. nūq̄ȝ peius illo pati debeo. q̄ nec id qđ
habet boni tibi dare vult. ꝓ ſatiſfactōe ſui de

licti. Reſeruās igitur ſibi ꝓpriā voluntatē fa/
cit ſicut quidā paup de quo narrat Seneca.
in quadā ꝓclamatōe. d. Qđ in quadam ciui
tate fuerunt due leges. quaꝝ prima talis erat
ꝙ q̄cūqȝ ſpōte damnū fecit. redderet q̄druꝑ
plū q̄ aūt nō ſponte ſed ꝑter itentionē. redde/
ret ſimplum. Secunda ꝙ damni illati ſit ac/
tio. Accidit caſus in iſta ciuitate ꝙ ciuis ꝑpo
tēs ⁊ diues morabat̄ iuxta paupem. q̄ iuxta
domū ſuā habebat arboreȝ q̄ multū nocebat
diuiti ipediendo ingreſſū dom⁹ et claritatē ei⁹
rogabat diues ꝑſonaliter. vt ipſam arborem
ſuccenderet ⁊ eā ſibi venderet. paup elat⁹ no
luit et ſemp diuiti nocere voluit. Qđ videns
diues cogitauit. ꝙ ſcđm legem euaderet ⁊ q̄
dā nocte arborē ſuccendit. ⁊ q2 dom⁹ ꝓpe illā
arborem erat. ignis de arbore cecidit. ⁊ paupe
ris domūculam cum omnibꝫ bonis cōbuſſit.
Qđ videns paup ꝯtra diuitē corā iudice cō
queſtus eſt. Diues aūt rn̄dit. Arbor mihi no
cuit. et ideo ſponte eā ſuccendi. volo reddere
quadruplū. dom⁹ aūt ꝑter meā intentōeȝ cō
buſta eſt. et ideo reddā ſimplū. et iudicatū eſt
ꝙ iuxta legem faceret. ¶ Diues eſt de⁹. pau p
per homo. arbor ꝓpria volūtas. q̄ nocet diuiti
impediendo ingreſſum celi. ⁊ credulitatē cla
ritatis ei⁹ minuendo. Hāc voluntatē petit de
us ſibi dare ꝓ felicitate eterna. ſȝ hoc hō pau
per et elatus recuſat. ſuccendit̄ igit̄ a deo. dū
aīa tradit̄ flāmis eternalibꝫ iferni. ⁊ q2 corp⁹
iunget̄ poſt iudiciū aīe eē totalit̄ cremabit̄ et
eternalit̄. quare dicūt aliqui ꝙ i inferno nihil
maḡ q̄ȝ ꝓpria voluntas ardebit. Berñ. Tol
le ꝓpriā voluntateȝ et infern⁹ nō erit. Cū igit̄
tūc paup damnat⁹ ꝯquerit̄ đ damnatōe. Re
ſpondet̄. q2 mihi ſemp nocuiſti ⁊ reſtitiſti. ꝓ
pria voluntate ſponte ſuccendi eā. et ideo red
dā tibi quadruplū. ſcȝ oīe malū. et oīa torm̄
ta. apoca. xviij. Quantū glorificauit ſe. et in
delicijs fuit. tantum date ei tormentū ⁊ luctū

Feria quarta poſt Oculi.

Acceſſerunt ad ie

ſum ab ieroſolimis ſcribe et pha/
riſei dicentes. quare diſcipuli tui
tranſgrediuntur traditiones ſenioruȝ. math.
xv. ¶ Uidemus ꝙ obligatus ad ſolidum y
ſoluendum. ſatiſfacit cum donat libraȝ quod
eſt maius. Sicut etiam habemus in ſimili ex
emplum. extra de voto et voti. re. c. ſcripture.

Feria Quarta poſt Oculi

Nō qui deo obligat̄ ex voto ad aliqḋ obſeq̄
um tp̄ale puta pegrinatōis vl' ieiunij vel alte
rius opis pietatis. tenet̄ illud reddere. ſi aūt
illud commutat in meli⁹ nō frāgit votū. Vn̄
accidit caſus q̄ quidā vouit viſitare ſepulcrū
dn̄icū. ⁊ mutādo ꝓpoſitū factus eſt monach⁹
ſup̄ q̄ queſitū fuit a papa an ſit re⁹ voti fracti.
Rn̄dit ī hec verba. fracti voti. nō aliquatenꝰ
habet̄ qui tp̄ale obſequiū in ꝑpetuā noſcit̄ re
ligiōis obſeruanciā ꝯmutare. Sic etiā trāſ
greſſoꝛ precepti nō eſt qui h⁹ ad ſn̄iam ⁊ meli
oꝛem ꝑtem obſeruat et nō ad litterā. Vn̄. C.
de lega. li. x. l. nō dubiū Nō dubiū eſt in legē
ꝯmittere eū q̄ verba legis amplex⁹ contra le-
gis nitit̄ voluntatem nec penas inſertas le
gibus euitabit qui ſe contra iuris ſn̄iam ſeu
Z ꝓrogatiua fraudulenter excuſat. ¶ Ad ꝓpoſi
tum phariſei et iudei a patribus quandā tra
ditōem ſiue legē receperūt q̄ reſtringebat eoſ
ad lotionē manuū qn̄ ad menſam accedebāt
que ſc̄m aliquos non ſemel in principio ſed ſe
cundum m̄ltitudinē ferculoꝝ ſepius fiebat.
Et illud ſtatuerūt ꝓpter verbū yſa. i. dicentis
lauamini et mūdi eſtote. inſinuās et mandās
lotionē aīaꝝ ⁊ non coꝛꝑm. Phꝫei aūt ⁊ ſcribe
ſn̄iam hui⁹ ſtatuti trahebant ad quandā ſuper
ſtitioſam falſitatē. dicētes hmōi lotionē vale
re ad ſp̄ūalē mūdiciā. quod ꝯgnoſcentes diſ
cipl'i volebāt trahere populū a tali ſupſticioſa
falſitate. nō lauabant man⁹. ſed iuxta rectam
ſententiam aīas. Et ideo phꝫei reꝑhendendo
eos. dicunt xp̄o quare ⁊c. ¶ Queritur an cō
A ſuetudo ſtatuta cōtractū ſiue leges humane ſē
per obligent in foro cōſciencie. Rn̄detur a do
ctoꝛi. q̄ ſi ſint iuſte facta ſemꝑ obligāt aliter
non. Ad hoc aūt vt ſint iuſta debent habere il
la. Primo q̄ non ſint ꝯtra libertatem eccleſi
aſticam. quia vt ſic conditoꝛes et ſeruitoꝛes
facientes ⁊ ꝯſentientes ſunt ip̄o facto excōica
ti extra de ſen. excō. nouerit. Ubi honori⁹ ter-
cius excōicat oēs qui de cetero ſeruari fecerit
ſtatuta edita ⁊ cōſuetudines ītroductas con
tra eccl'ie libertatem. niſi fecerint ammoueri.
Et etiā excōicat ſtatutarios ⁊ ſcriptoꝛes ſtatu
toꝝ ipoꝝ. necnō et poteſtates. rectoꝛes. cōſu-
les et cōſiliarios locoꝝ vbi hmōi ſtatuta ⁊ cō
ſuetudines edite fuerint vl' ſeruate. Ibi eciā dr̄
ꝓh dolor q̄ in diuerſis mūdi ꝑtib; ꝯſules ci
uitatū ⁊ rectoꝛes necnō et alij qui poteſtatem
habere vident̄, tot onera frequēter impōnūt
eccl'ijs. vt deterioꝛis conditōis factū ſub eis
ſacerdotiū videat̄. q̄z ſub pharaone fuerit. q̄
diuine legis noticiā non habuit. Iſte quidē
omnib; alienis nationib; ſeruituti ſubactis
ſacerdotes et poſſeſſiones eoꝝ in p̄ſtina liber-
tate dimiſit. et de publico eis alimoniam mi
niſtrauit. Ipi vero onera ſua vere vniuerſa ī
ponūt eccl'ijs et tot angarijs et theolonijs ⁊ ex
actionibus eā affligunt. vt totum eis qḋ hie-
remias deploꝛat ꝯpetere videat̄. d. p̄ceps
ꝓuinciaꝝ facta eſt ſub tributo. Cōtra qḋ mā
dat gre. iij. extra de emu. ec. nō min⁹ ſub ana-
thematis diſtrictione ne decetero talia fiant.
yſa. x. Ve qui cōdunt leges iniquas. ⁊ ſcribē-
tes iniuſticiā ſcripſerūt. vt oppꝛimerēt ī iudi-
cio pauꝑem. et vim facerēt cauſe hūiliū ꝑpli
mei. quid facietis in die viſitacōis ⁊ calami-
tatis de longe venīētis. ad c⁹ fugietis auxiliū
⁊ vbi delinquetis gl'iam vr̄am. Cauete igitur
ne incurrerimini ſub vinculo. et cū interfectis
ſcȝ demonib; cadatis. illud eni peccatū eſt tā
graue q̄ eſt caſus reſeruat⁹ dn̄o pape ip̄o fac
to. qḋ iam minime curat̄. nec ꝯfitet̄ nec ꝯterit̄.
⁊ qḋ ex coꝛruptela mō vbilibet ⁊ generalit̄ ꝑ
petrat̄. null⁹ credit ī ſpeciali nō facto hēre cri
men. Scḋo q̄ oꝛdinet̄ ad bonum finē. vt p̄o
te ꝓpter bonum ꝯmune. ⁊ nō ꝓpt bonū priua-
tum alias ſtatuta nō obligant. Tercio q̄ talia
ſint in ſe iuſta. q2 aliquādo aliqḋ eſt vtile rei-
publice quod tn̄ in ſe non eſt iuſtum. Sicut
habere pecuniā eſt vtile reipublice. et tamen
lex. ſtatutum. vel cōſuetudo poſſit eſſe et fieri
quibus malo modo congregaret̄. vt pote gra
uando clericos. pauperes. viduas. et oꝛpha-
nos. et ſic de alijs. talia q2 ſunt iniuſta non
obligant. ſed eius oppoſitū. Quarto vt fiant
ab habente poteſtatem. Nam ſi conditoꝛ le-
gis nō habet poteſtatē ſtatuta ſua nō obligāt
q2 tali ſtatuenti dici pōt vt fuit dictū moyſi.
Exodi. ij. Quis te ꝯſtituit principē ſup̄ nos.
Quinto vt ex fama ſint iuſta. et hoc vt ſc̄m ꝓ
poꝛtionē honera et honoꝛes diuidantur quo
ad multitudinem. tunc obligant̄ aliter non.
Sexto q̄ non ſint contra ius diuinū et a dō
oꝛdinatum. contra ſacre ſcripture precepta
in decalogo ſpecialit̄ contenta. Septimo q̄
nō ſint cōtra ius naturale. ⁊ v̄itatē. et rōnem
aliter nō obligāt. Unde ſi aliqua fiant vel ſta
tuant̄ contra illa predicta ſūt refutanda. nec
obligāt aliquē niſi ſtatutarios ad penā eternā

Quantū igitꝛ ad pſecutōem ⁊ cōtinuationē
heri dictū eſt de correctōe fraternali ⁊ obediē
tia hodie de ſubiectōe filiali ⁊ puerorꝫ ad pn/
tes reuerentia. et ſunt tres ptes littere.
In prima notaꝛ iudeorꝫ confutatiua cecitas.
in principio.
In ſecunda eorꝫ expreſſiua falſitas ibi omnis
plantatio quam non. ꝛc.
In tercia dictorꝫ inſtructiua veritas. ibi ad/
huc et vos. ꝛc.

Quantū ad primam

ptem eſt ſciendū ꝙ iudices ordinarij. de qbꝰ
pri⁹ dictū eſt mortuo moyſe. inualeſcēte iiuſti
cia ſtatuerūt aliqua ptinētia ad regimen ppli
ſub pcepto tanꝗ neceſſaria. aliq̄ vo ſub mo/
nitione tanꝗ decentia ⁊ honeſta. de quibꝰ ho
neſtis erat etiā illud vnū qd̄ hic tangiꝛ. ꝙ. ſ.
accedētes ad menſā. lauarent man⁹. qd̄ diſci
pli nō faciebāt. nō ꝙ lotio manuū q̄ ad hone/
ſtatē faciebat eēt mala. vł ꝙ ipi obmittendo
bñfacerēt vt facit ad honeſtatē. ſ3 bñfacerent
obmittēdo ꝑpt̄ ſupſtitōem quā ipi phariſei i
tendebāt. iō rephēdūt diſciplos q̄ſi trāſgreſ/
ſores legis. ſed xp̄s quaſi clauo clauū retūdē
do. rñdit. Qui tranſgrediꝛ mandatū dei ꝑpt̄
mandatū hoīs. eſt mag̃ accuſand⁹ nec ydo/
ne⁹ alios accuſare ſ3 vos ſcribe ⁊ phariſei eſtꝭ
hmōi ꝰ ꝛc. Nō aūt minor ſit vera. ſ. illa vos
tranſgredimi pcepta dei ꝑpt̄ mandatū hoīs.
pꝫ qꝛ docuiſtis filios dicere pntibꝰ ſuis. Vo/
ta mea et oblatōes mee ſacerdotibꝰ facte pl⁹
pſunt pntibꝰ ꝗ ſi eis darenꝛ. qꝛ ſic pſunt aīe
⁊ tūc corpi. quaſi filij dicūt patri ⁊ mři. Me
lius eſt deo offerre ꝗ vobis in nccitatibꝰ ſub/
uenire. qꝛ talis oblatio aīabꝰ veſtris ⁊ noſtris
pdeſt. ⁊ tunc tm̄ corpibus pdeſſet. Ex hoc eī
pentes paupes fiebāt. et ita irritū feciſtis mā
datum dei exo. xx. Honora patrem ⁊ matrē
qꝛ honor nō ſolū in reuerentia. ſ3 etiā corpm
ſubuentōe pſiſtit. Et hec vult littera. Quu⁹
qdcūꝗ ꝛc. Poſtea obiurgat eos de callida
ſimulatōe. oſtendēs eos aliud habere in cor/
de et aliud in ore. ideo nō eſſe dignos accuſa
re. ſic tranſgrediētes mandatū dei. nō debent
alios accuſare ſed vos phei eſtis hmōi. igitur
minor pbāꝛ. qꝛ qd̄ ore dicitꝭ corde nō pbatꝭ
et ꝰ eſtis illi. d̄ quibꝰ yſa. dic. Populus hic
B labijs me honorat. cor eorꝫ longe ꝛc. Mo/
raliter eſt notandū ꝙ ratōi cōſonū eſt ꝙ illis

benefaciam⁹. a quibꝰ etiā multa recepim⁹ bo/
na. Nā ſm pħm naturaliꝛ qd̄libet aīal diligit
ſuū benefactorē. eū honorat ⁊ reuerenꝛ tractat
Nā vt hētur. ff. de obſequijs ptoni. pſona ſp
ſancta. i. honoranda dꝫ videri liberto ⁊ filio.
pſona pr̄is aut ptoni ſemp ſancta videri dꝫ.
ff. de obſequijs libertorꝫ. l. liberto. Et igitur li
berti ſiue ſerui. q̄ manumittunꝛ a ptonis ſiue
a dñis ſuis. tenenꝛ eis ſp reuerentiā et obſe/
quiū pſtare. q̄ pſiſtūt in alendo ſi paupes ſūt
in aſſurgēdo ſedendo ⁊ ſilibꝰ. qd̄ ſi nō fecerit
poſſunt eos reuocare ad ſuitutē. C. de obſe.
ptoni pſtandis. l. etiā liberis. Vñ ſi ſeru⁹ do/
nat⁹ libertati pmoueaꝛ ad ſacdotiū. ⁊ poſtea
accuſeꝛ epo. ꝙ nolit dño horas canoīcas pſal
lere degradari dꝫ extra de ſer. nō ordi. nullus
Nō intelligit ſm bern̄. quādo ipm ſub hac
pditiōe mauiſit. vt ei pſalleret. Cōtra. liiij
di. quicūꝗ. dꝫ ꝙ illi in qbꝰ pton⁹ aliqd ob/
ſequiū retinet. nō ſunt ordinandi. Vñdeo il/
lud intelligiꝛ de obſequio tpali. ſc3 vt det vo
tum equū. vel hmōi. tale nō pōt retineri in eo
qui manumittiꝛ ad ordines. obſequiū aꝛ ſpi
ritale vt oret p eo. celebret miſſas. et h⁹. pt
bene retineri. Cū igiꝛ quilibet ſeru⁹ teneaꝛ C
obſequiū pſtare dño ꝑpter bñficiū ſibi factū
multo plus fili⁹ vel filia pentibus qui eis mł/
ta beneficia contulerunt. Vñ pħus. viij. eth.
Filij pentibus ſuis nō pñt reddere equalēs
qꝛ tria nobiliſſima dona ab eis receperūt. ſc3
eſſe. nutrimentū. et doctrinā. Debemus igiꝛ
honorare patronos noſtros naturales.
Honore reuerentie ꝑpter eſſe originis.
Honore bñficētie ꝑpt̄ nutrimenti nccitatis.
Honore obediētie ꝑpt̄ nutrimenti pbitatis.
Primo debem⁹ honorare pentes et eos reuerē
ter tractare. qꝛ ab eis accepim⁹ eſſe ⁊ originē
Nam qui vliſſimā aliquā tunicā vel camiſiā
ab altero acciperet datorē plus alijs dilige/
ret et honoraret. Multomagis proles paren/
tes a quibꝰ nobiliſſimā naturam accepit. ec/
cli. vij. Honora patrem tuū. et gemitus ma/
tris tue nō obliuiſcaris. memento niſi per ip/
ſos genitus fuiſſes. non natus eſſes. Iſte ho
nor reuerentie pſiſtit in affectu et in effectu.
In affectu diligēdo pntes ⁊ timēdo offenſā
eorꝫ ex amore. vñ hiero. de honorandis pen/
tibꝰ. pbeaꝛ pntibꝰ mixta formido. In affectu
aſſurgendo. caput inclinando. ⁊ hmōi. Ro.
x. iij. Cui honorem gloſa. reddite honorem.

D ¶ Sc͞do dn̄t pentes honorari honore bn̄ficē
tie qui ꝯſiſtit in trib᷒. Primo in ſolatio ꝟbo-
rū. Piero. de honorandis pentib᷒. Nemo aſ
peris verbis patrē ledat. hec filioꝝ ora loquā
tur. qđ pentes delectat audire. qđ heu pau
ci filij faciūt. ſed pentes malis verbis tractāt
et eis enormit᷑ maledicūt. Hi ſunt filij eterne
damnatōis. Exo. xx. Qui maledixerit patri
vel matri. morte moriatur. Sc͞do honor be-
neficētie ꝯſiſtit in ſuitio. Eccl. iij. Qui timet
deū honorat pentes. q. d. ſeruiet eis qui eū
genuerūt. Nam coruꝰ qn̄ ex ſenio deplumat᷑
pulli et alij corui pēnis ſuis et alis eos veſtiūt
Elephas etiā ſenio grauatus appodiante ſe
ad arborē fractā vl' debilē cadēs clamat ad cu
ius vocē iuuenes elephantes accurrunt ⁊ eū
de terra tollunt. Sic etiā pueri pentes graua
tis ſenio debent iuuare. qđ heu aliqui modicū
curant. imo pentes verberib᷒ trucidant quos
poſſunt pentes quaſi ſpurios expellere. et eos
exheredítare ꝓpter hm̄oi iniurias. vt dicit᷑ ī
autē. vt cū de appellatōnib᷒ cognoſcit᷑. §. cau-
ſas. coll. viij. eccl. iij. Fili ſuſcipe ſenectutem
patris tui et ne contriſtes eum in vita tua.

E ¶ Tercio honor ⁊c̄. ꝯſiſtit in exhibitōe ⁊ mi
niſtratōe neceſſarioꝝ victus ⁊ veſtitꝰ. eccl. iij.
Honora prēm et matrē ⁊ ſupueniet tibi bene
dictio tua. Vn̄ pulli ciconiarū diligūt ſuos
pntes et q̄diu eos ī iuuētute nutrierūt tādiu
etiā in ſenio eos ſuſcipiunt ⁊ fouent. Sic etc̄
filij iſrl'. prēz ſuū ⁊ mrēm in ſenectute fouebāt
vt dr̄ gen̄. xlij. Sed heu talis vider hodie int᷑
pentes et filios eſſe ingratitudo. qualis inter
rabidos canes q̄diu eīm catuli de lacte mr̄is
viuunt diligunt matrem. ſibiq̄ adherent. ſʒ
q̄ cito ſunt maiores et habent acutos dētes
et poſſunt iam oſſa corrodere. ſicut pater et
mater. ſi os ꝓijciatur ad medium vt illud ar-
ripiant feſtinant. nunc inſiliunt. nec plus par
cunt pentibus q̄ alijs. imo ꝓ poſſe pati ſunt
pugnare. ſic multi ſunt ſimiles qui dū ſunt in
poteſtate pentum et viuūt de bonis eoꝝ. eos
F diligunt et honorant. ¶ Si autē contingit
parentes reſignare bonis ad manꝰ filioꝝ et fi
liaꝝ cōtumelia afficiunt᷑. De talibus dicitur
Mich. vi. Filius cōtumeliā facit patri ſuo.
et filia ꝯſurget aduerſus matrē ſuā. Vn̄ fert᷑
ꝙ quidam paterfamilias totam hereditatē di
miſit filio ſuo filiꝰ vero qui patri multa bene-
ficia ꝓmiſit factuꝝ. dū bona in manib᷒ habu
it. primo prēm ad camerā ꝓpriā locauit. ſʒ ſe
neſcente prē in camera eū ſuſtinere nolēs. de
camera eiecit. ⁊ extra retro oſtiū aule ſibi lectū
pauit. Aduenīēte igit᷑ hyeme dū frigꝰ inualu
it ſine tegimento iacēs rogauit pueꝝ filij ſui.
vt prēm et filiū ſuū rogaret. vt panniculū ali
quē ſibi ꝯcederet ad ſe tegendū puer ꝟo vix
duas vlnas burruli obtinuit. Cum ꝟo alie
due vlne ſupeſſent. puer flendo prēz rogauit
vt ſibi illas ꝯferret. Quo q̄rente ad quid ita
obnoxie peteret. Rn̄dit puer. Reuera pr̄ ſer
uabo inq̄t eas quouſq̄ fueris d'crepitꝰ ſicut nūc
eſt auus meꝰ prē tuꝰ. et tunc eas tibi dabo. nec
ampliꝰ a me habebis. q̄ ipſe iā a te obtinet. ille
igit᷑ ex puero correctꝰ in corde ꝑcuſſus. ⁊ pa-
trē plꝰ honorauit. ¶ Tercio demꝰ honorat᷑ G
pentes humiliter obediendo eis. Eph. Filij
obedite pentib᷒ vr̄is. Nam doctrina pij p̄ris
doctoris libenter ſuſcipit᷑. Sic etiā doctrina
pentū qui amore cordiali inſtruūt libēter ſuſ-
cipi debet et ſeruari. puer. i. Audi fili mi diſci
plinā patris tui. et ne dimittas legem matris
tue. vt addat᷑ grā capiti tuo et torques collo
tuo Sʒ querit᷑ an iubēte prē filiꝰ teneat᷑ exire
religionē. vt eis ſubueniat in neceſſitate con
ſtitutis. Rn̄dit alex. de ales. et etiā Nico. de
lira ſup hūc paſſum ꝙ aliter eſt dicendum de
iſto q̄ nōdū religiōem intrauit. et alit' d' iſto q̄
iā religiōem intrauit. De p̄io ſi videat pen-
tes in magna neceſſitate. qb᷒ ꝑ aliū ſubueniꝛ
re nō poſſit. nō dʒ religiōem intrare. ſʒ tenet᷑
obedire ⁊ miſtrare pntib᷒ maxīe ſi abſq̄ picu
lo pcc̄i poſſit in ſeclo remanere. Si ꝟo ꝑ aliū
poſſit pentib᷒ miſtrari pōt ſi vult religiōem ī
trare. Vn̄. Criſ. exponēs illđ math. viij. Di
mitte mortuos ſepelire mortuos ſuos. dicit
ꝙ malū eſt abducere hoīem a ſpūalib᷒. ⁊ ma
xime cū fuerint q̄ miniſteriū pentū complerent
Extabāt eīm aliqui qui cōplere poſſent illius
funeris ſepulturā. Poſtq̄ vero aliqs iam eſt
in religione ꝓfeſſus. mortuus eſt mūdo. Vn̄
ꝑ ſpūalem mortē deobligat᷑ mūdo a cura im-
pēdenda pentibus. ſic etiam deo obligatur ꝑ
mortem corporalem. Et ideo non peccat. nec
contra preceptum facit dei ſi in clauſtro re-
maneat ſub precepto prelati parentum mini-
ſtratione pretermiſſa. Eſt enim factus impo-
tens ad reddendum debitum miniſterium.
abſq̄ propria culpa. debet tamen quantum
poteſt. ſalua ordinis ſui obedientia ſatagere.

vt p se vel aliū suis pentibus subueniat. si in
necessitate fuerint ↄstituti. Vn̄ hāc necessita-
tē vix incidere pōt aliqs. q̄diu durat pietas
fideliū. Ideo maior iste. s. ne pentes penuriā ⁊
defectū patiant p ingressū filioꝝ vanꝰ est. vn̄
hiero. in ep̄la ad pauli. Nisi tu possessiuncu-
las tuas caute. et quasi pede raptim vendide
ris nō habet christus vnde alat paupes suos

Secunda pars in qua

ostendit phariseoꝝ expressiua falsitas. Nam
quando p doctrinam xp̄i videbant eoꝝ simu
latōem ⁊ doctrinā rep̄batā. ⁊ ꝙ non poterant
resistere p rōem vl' scripturā. ex inuidia mo
uebant cōtra ipm ad mouendum seditōem.
Sed qꝛ veritas doctrine nō est dimittēda p
pter scādalū. qd̄ pcedit ex malicia ipiꝰ scāda
lizati. Vn̄ gre. Si de vitate scādalū orit. vtc
ꝰ oriri pmittit. q̄ ꝙ vitas relinquat. Ideo
sequit omis plantatio. i. doctrina ab hōie in
uenta. q̄ nō est legi ipiꝰ dei ↄsona. eradicabit
qꝛ nō hʒ firmū fundamentū ⁊ radicē. Sinite il-
los. q. d. doctrīā ⁊ vitā taliū euitate. ceci sūt
vero carētes intellectu legis. et duces cecoꝝ
qꝛ alios excecant suo errore ⁊ scandalizāt et
ducunt eos ad pcipitium dānatōis eterne

h ¶ Moraliter hic instruimr nō multū curare p
doctrinā veritatis malos scandalizare. sʒ ca-
uere ne scandalū demꝰ primis p opa et dicta
nostra mala. qꝛ vt dicit math. xviij. qui scan
dalizauerit vnū de pusillis istis minimis. id ē
simplicibꝰ qui sunt pue virtutꝭ. qui in me cre
dunt. expedit vt suspendat mola asinaria in
collo eiꝰ. ⁊ demergat in pfundū maris. qd̄ ex
ponit Nico. de lira. Expedit. i. melius essʒ ho
mini mori corpaliter q̄ ex malo exemplo suo
facere aliū ruere in peccatū mortale. qꝛ ex hoc
meret mortē eternā q̄ grauior est morte tpali
nec mirꝰ cū dānū tpale alicui illato minime
qd̄ quasi nihil est respectu dāni spūalis pma
neat impunitū. Sic eñ habet extra de iniur.
et dam. dato. c. ꝙ si qs apuerit cisternā et fo-
derit et nō operuerit eam. ceciderit q̄ bos vel
azinus in eam. dn̄s cisterne reddet pcium iu
mentoꝝ. Et hoc est verꝝ scd̄m glo. si hoc fecit
in loco publico. vbi homines vel iumenta cō
sueuerūt ambulare. si vo in priuato loco vbi
eē ↄsueuerūt fieri tales fouee vel cisterne. nō
tenetur. Sic etiam dicit. ff. ad. l. acquiliā. ꝙ
qui foueas vrsoꝝ ceruoꝝ capiendoꝝ causa fa
ciūt. si in itineribꝰ fecerūt et in via publica. si
aliqd̄ malū ibi acciderit. nisi priꝰ denūciatū ⁊
clamatū fuerit obligāt satisfacere de dāno. qꝛ
q̄ occasiōem dāni dedit tenet de damno satis
facere. extra de iniurijs ⁊ dā. da. Si culpa tua
⁊. ff. ad. l. corneliā. nihil interest. Si q̄ peccādo
publice foueā fodit. ad q̄ p imitatōeʒ simpli
ces ruūt p scandalū. ille grauit peccat. et deo
tenet satisfacere d dāno aīaꝝ istaꝝ. Quare
dr̄ math. xviij. Ve hoī illi p quē scādalū ve
nit. Nā ex tali scandalo triplex malū orit. scʒ

Infirmus corrumpitur.
Bonus confunditur.
Deus ex eo contemnitur.

Primo dico ꝙ infirmus corrūpitur. cum ex
malo qd̄ videt vel iudicat scandalizatur. qd̄
ap̄lus phibet. i. coꝝ. viij. cū dicit pibit infir-
mus in tua conscientia frater. pter quē xp̄us
mortuus est. Sic aūt peccantes in fratres. cō
scientiā eoꝝ infirmā pcutientes i xp̄o peccant
qua pter si esca scandalizat fratrē meū. non
manducabo carnes in eternū. ne fratrem me-
ū scandalizem. Hinc bern̄. grauiorem ab eo
dn̄s psecutōem sustinet. q̄ pnicioso scādali ex
emplo aīas ab eo quas redemit auertit. q̄ a
iudeo qui sanguinē eius fudit. Item horret
dn̄ penitus sacrilegiū. qd̄ etiam ipoꝝ facinus
videtur excedere. qui dn̄o manus sacrilegas
iniecerūt qui oīm animaꝝ reus peccator tenet
qui de sue pûerse vite scandalo piclitari vide
tur et coram summo iudice reddet rationem
de singulis. Sed notandū ꝙ scandalū grece
dicitur ruina vel offensio latine. ⁊ fit quando
quis ad ruinā disponit spūalem vel dictū vel
factum alterius. inquantum. s. aliquis sua am
monitione vel inductione aut exemplo alteꝝ
trahit ad peccandum. Et est duplex. s. passi-
uū et actiuū. Passiuū i eo ꝙ quis scādalisat
Actiuū in eo q̄ scādalisat. dās occasionē rui-
ne. Et scandalū passiuū est pcm̄ in eo qui scā
dalisat. Nō eñ scādalisat nisi iquātū aliqua
liter ruit spūali ruina que est peccatū. Impor
tat eñ quandā ↄmotionē animi a bono in eo
qui scandalū patit. Nullus aūt cōmouet qui
rei imobili firmiter inheret. maiores aūt et p
fecti soli deo iherent q̄ est imutabilis bonitas.
qꝛ ⁊ si inhereāt suis platis. nō inherēt eis nisi i
q̄tū illi inherēt xp̄o. Isti quantūcūq̄ alios
videant iordinate se hēre dictis vl' factis ipi
tū a rectitudine nō recedūt. secundū illud ps.

Qui ꝯfidunt in dn̄o ſicͭ mōs ſyon nō ꝯmoue
bitͬ in eternū. q̄ hītat in ierl̄m. imo oīa tā bona
q̄ȝ mala in bonū ꝯuertūt. ⁊ inde emēdantͬ. ſicͭ
legitͬ ꝺ̄ quodā heremita de quo prius dixi q̄re
dixit ps. Pax multa diligentibꝫ legē tuā. et
nō eſt illis ſcandalū. Pōt ec̄ eſſe ſcandalū paſ
ſiuū in aliq̄ ſine pcō. l. eius ex eius facto vl̄ dicto
ſcādalizatͬ ꝺ̄ hiis q̄ alius bn̄facit. ſicͭ ptȝ de xp̄o
mar. vi. Vn̄ huicͭ tanta ſapīa et virtutes q̄ p
manū eius efficiuntͬ nōne hic eſt fabri filius ⁊ ſcā
dalizabantͬ. ec̄ vt ī euan. ptȝ fuerūt ſcādaliza/
ti in eius ſmone. Silr̄ ſcandalū actiuū ſp̄ eſt
pcm̄. ſi illud opus qꝺ̄ facit eſt pcm̄ vl̄ ſi hēat
ſpeciē peccati. qꝺ̄ dimittendū eſt ſemp ꝓpter
ꝓximi caritatē. de qua vnuſq̄ſq̄ȝ tenetͬ ſaluti
ꝓximi prouidere. ¶ Sed videtur q̄ bona ſpūa
lia ſint ꝓpter ſcandala obmittēda. Naȝ ſacra
doctrina videtͬ eſſe maxime ſpūalis. ſȝ ab ea
ceſſandū eſt ꝓpter ſcandalū. math. vij. Nolite
dare ſcm̄ canibꝫ. neq̄ȝ margaritas vr̄as ſper
gatis an̄ porcos. ne ꝯuerſi diſrumpāt vos. g̈
bonū ſpūale eſt dimittēdū ꝓpter ſcandalū. Cō
tra gre. ſup ezech. Si de veritate ſcandalū ſu
mitͬ. vtilius naſci pmittitͬ ⁊c. Reſponſio ſancti
tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. xliij. queſtio illa locū nō hȝ
de ſcandalo actiuo. q2 cū ſcandalū actiuuȝ ſit
dictū vel factū minus rectū. nihil eſt cū ſcanda
lo actiuo faciendū. Habȝ aūt q̄ſtio locū. ſi in/
telligatͬ de ſcādalo paſſiuo. Cōſiderādū eſt g̈
q̄d ſit dimittendū. ne alius ſcādalizetͬ. Eſt aūt
in ſpūalibꝫ bonis diſtinguendū. Nā q̄dā boꝝ
ſunt de neceſſitate ſalutis. q̄ ptermitti nō poſ
ſunt ſine pcō mortali. Manifeſtū aūt q̄ nullus
debet mortaliter peccare. vt alterius pcm̄ impe/
diat. q2 ſcd̄m ordinem caritatis plus debet hō
ſuā ſalutē ſpūaleȝ diligere q̄ȝ alterius. Et iō ea
q̄ ſunt de neceſſitate ſalutis ptermitti nō debēt
ꝓpter ſcandalū vitandū. In hiis aūt bonis ſpi
ritualibꝫ q̄ ſunt de neceſſitate ſalutis. videtur
diſtinguēdū. q2 ſcandalū qꝺ̄ ex eis oritͬ q̄n̄q̄ȝ
ex malicia ꝓcedit. ſcȝ cū aliq̄ volūt impedire
hmōi ſpūalia bona concitando et hoc eſt ſcan
dalū phꝭoꝝ q̄ de doctrina dn̄i ſcādalizabantͬ
hoc eſſe ꝯtemnendum deus docet. math. xv.
¶ Qn̄q̄ȝ eīm ſcandalū ꝓcedit ex infirmitate
vel ignorantia. et hmōi ſcandalū puſilloꝝ eſt
ꝓpter qꝺ̄ ſunt ſpūalia opa vel occultāda. vel
etiā differēda interdū. vbi piculū nō īminet
quouſq̄ȝ reddita rōne hmōi ſcandalū ceſſet.
ſi aūt poſt reddiā ratōem hmōi ſcandalū du

ret. iam videtur eſſe ex malicia. ⁊ ſic ꝓpter ip̄m non
ſunt hmōi opa ſpūalia dimittēda. Ad argu.
ꝯtrariū dicendū q̄ in doctrina duo ſūt ꝯſide/
randa. ſ. ꝟitas q̄ docetͬ et ip̄e actus docendi q̄ꝝ
primū eſt de neceſſitate ſalutis vt. ſ. ꝯtrarium
ꝟitati nō doceat. ſȝ ꝟitatē ſcd̄m ꝯgruentiā tpis
⁊ pſonaꝝ ꝓponat ille cui incūbit docendi offi
ciū. ⁊ iō ꝓpter nullū ſcādaluȝ qꝺ̄ ſequi videatͬ.
dȝ hō ptermiſſa ꝟitate falſitatē docere. ſȝ ip̄e
actus docēdi inter ſpūales elemoſinas ꝯputatͬ
et iō ſicͭ alia mīe opa eſt q̄n̄q̄ȝ differendus ꝓpter
ſcādalū puſilloꝝ. vt prius dictū eſt. ¶ Scd̄o
ex ſcandalo hō bonus ꝯfunditͬ. q2 inocentes et
recti q̄ ꝯmorantͬ ſcandalizati ec̄ de ſīlibꝫ incul
pantͬ. Hinc dan̄. ix. ꝓpter iniq̄tates patꝝ no
ſtrorum hierl̄m et pplſ eius in oꝓꝓbriuȝ ſunt
oīmbꝫ gentibꝫ p circuitū. Item hiere. tren̄. I.
hoc ſcandalū ꝺ̄plorat. di. viderūt eā hoſtes ⁊
deriſerūt ſabbata eius et ſequitͬ. Oēs q̄ glori
ficabant eā ſpreuerūt eā. q2 viderūt ignomi/
niā eius. Ex eo eīm q̄ patres peccauerūt filij
innocentes deterius habuerūt. ꝯformiter nūc
frequenter ꝯtingit ꝓpter ſcandalū vnius facto/
ris. vnū totū regnū. ſtatū ciuitateȝ. vl̄ domū
maculari vl̄ ꝯfundi irreuocabiliter. Et ideo
tales ſunt expellendi ab oībꝫ. vn̄ math. xviij
Si manus tua vel pes tuus ſcandalizat te. abſci/
de eū et ꝓijce abſte. id ē ſi membꝝ corpis mi
ſtici peccauerit ꝯtra cōe bonū cuiuſlibet ſtatus
expellatͬ et puniatͬ. ¶ Sed circa hec verba
diceret aliquis. ſi oculus vel aliud membꝝ cor
porale dat mihi occaſionem peccandi. an lice
at mihi amputare. dico q̄ nō. q2 vt habetur.
ff. ad. l. acq̄liā. l. hō. Nemo eſt dn̄s mēbroꝝ
ſuoꝝ. et ideo nulli licet ſeuire ī corpus ſuū. pec
catū nō conſiſtit in membris. ſed in corde et
volūtate. et ergo ad tollendū peccatū. ſufficit
tollere malā voluntatē nec dȝ ſibi q̄ſq̄ȝ virilia
amputare ratione ꝯtinentie. q2 vt habetͬ. xxv
iij. q. v. Tunc ſaluabitͬ. Non ferro. ſed religi
one querenda eſt caſtitas. Tales etiā mutilā
tes ſe ſponte. niſi languor fuerit cauſa inciſio
nis ſunt homicide ꝓpter piculum homicidij.
qꝺ̄ inde ꝓuenire poſſet. et conditione dei ini/
mici. lv. di. Si q̄s abſciderit. Sunt etiaȝ in/
habiles ad ordines ſacros. niſi cum eis diſ/
penſetur p ſupiorē ¶. Tercio deus ex ſcan
dalo ꝯtemnitͬ. Dicūt eīm ſcandalizati. ſi deo
hoc malum diſpliceret vel iſte nō cōmitteret.
vel deus hoc grauiter vindicaret. hinc. ps.

Exiſtimaſti inique ꝙ ero tui ſiſſis glo. i. exiſtimare feciſti. vt malū mihi placeat q̄ꝺ ꝯmitꝫ Tali ſcādalo mō peccāt xp̄iani. q̄ eſſe deberēt vtiq̄ꝫ maioꝫ pfectōis et religiōis minoꝫ tū ꝺ uotō ꝫ alijs ſectis exiſtūt. ⁊ maioꝫ iniquitatiſ Nō eīn eſt ratio tā laxe vite. ſic mō vita xp̄ianoꝝ. Nā iudei legē moyſi vſq̄ꝫ ad mortē obſeruant. Manichei legē machmet nec vinū bibūt. nec alia p̄cepta p̄tereūt. xp̄iani ꝯo oīa ꝯtraria legꝫ faciūt. ydola adorāt. deū blaſphemāt. adulterant̄. furāt̄. et ſic ꝺ alijs. et ſic deū ſuum ꝯtemnunt et multos malicia ſua a fide retrahunt. ¶ Unde quidam iudeus romam miſſus ad ſpeculandū mores xp̄ianoꝝ. vt cicius conuerteretur. et ſacrū baptiſma ſuſcipet videns maliciā hoīm baptizari ſuppliciter exorabat. q̄ diu inquireret̄ an ex deuotione vel pene timore baptizari vellet dixit ꝙ non ꝓpt̄ ſanctitatem vel deuotionem hoīm velle baptizari. ſed q2 malicia xp̄ianoꝝ haberet deū ipſoꝝ captiuatū. ꝙ nō poſſet nec auderet ſe vindicare. ſicut quondā deus eoꝝ de peccatis iō etiā appeteret eſſe xp̄ianus. Ecce quantū contemptū deo facim⁹ altiſſimo. Eccl. xlix. Reliquerunt legem altiſſimi reges iuda. i. oēs cōfitentes xp̄m. maiores oīni ꝓplo et natione defecerunt ꝓpter maliciam ꝯtemſerūt timorē dī Sic re uera hīnt eſſe nō debet. ſꝫ cōuerſationē veſtrā inter gentes habentes bonā. vt in eo q̄ꝺ detractant de vobis tanq̄ꝫ de malefactoribus ex opibus bonis vos ꝯſiderantes glorificent deum in die viſitationis. i. petri. ij. q2 ſi nō. quāto nūc ſtatus iam cōſiſtit ſublimioꝛ omni natione in gloria tanto caſus noſter ꝓfundioꝛ erit in eterna pena.

Tercia pars in qua notatur dictoꝝ xp̄i ꝯitas p quam inſtruimur.

Pro qua ſciēdū. ꝙ xp̄c volens turbā ⁊ ꝓplm deuotū. a doctrina falſa phꝛ̄eoꝝ ⁊ ſcribaꝝ reuocare. ꝯuocauit eū ad ſe. d. Audite. non q̄ꝺ intrat in os. i. cibus corporalis coinq̄nat hoīem ſcꝫ macula peccati ſꝫ que ꝓcedūt de oꝛe. ⁊ exeunt a corde. Comedere eīn nō eſt malū ſm ſe ſed ſm accidens poteſt eſſe malū. ſcꝫ inquātū homo p dilectionē male ad cibū afficitur. ⁊ ille affectus inordinat⁹ procedit a corde. Nō aūt ſic inordinate ꝓcedit ꝓcedit a corde et ex oꝛe. inquantū os eſt inſtrumentū cordis. hoc coinq̄nat hoīem. Et ſic a corde exeunt cogitatōes male. homicidia ⁊ huiuſmōi ⁊c̄. ¶ Moraliter eſt notādū. ꝙ ſicut colligi pōt ex ſacro canone et lege ptus cuiuſlibet ſequit̄ ꝯditōē parentū. ſed differenter. ſequit̄ eīn ꝯditionē parentū. ſ. pr̄is quo ad honorēs ⁊ nobilitatem. Filius eīn ꝯcept⁹ a comite. etiā ſi an̄ natiuitatem ei⁹ pr̄ deſinat eſſe comes naſcit̄. ff. de decurionibꝫ. l. ij. Sequit̄ et ꝯditionē mr̄is q̄ꝫtū ad libertatē ⁊ ſuitutē. Nam ſi mater libera eſt ptum generat liberꝝ. ſi aūt ſerua ſuū. ſeru⁹ aūt genitus inhabil̄ eſt ad ordines ſacroſ niſi manumittat̄. extra de ſuis n̄ ordi. c. i. Ubi hꝛ̄n. ponit caſū ꝙ iob⁹. quidā miles impediebat grego. dyaconū ne ordinaret̄ in p̄ſbiterꝝ ea occaſiōe. q2 dicebat pr̄em ipſius dyaconi hoīē ſuū eſſe. q̄ꝫuis mar ipſius libera eſſet. quod dyaconus ꝓpoſuit corā papa. quare papa mandat archiep̄o neapol̄. quaten⁹. ſi p̄dicta vera ſūt. militē ipm ꝯpeſcat ab hmōi impedimēto Sic ad ꝓpoſitū oīs opatio ſiue actio hūana. dicit̄ libera ſiue ſua. ſ. meritoria vl̄ imeritoria ꝯditōē cordis. q̄ꝺ habet ſe ad modū vtriuſq̄ꝫ ptis pienda ea. Nā ſi cor fuerit liberꝝ. q̄ꝺ eſt quādo gr̄a ⁊ ſp̄ūſc̄to eſt repletū. ōīs actio ab eo ꝓgenita erit libera. ⁊ vite et̄ne meritoria. q2. ij. coꝛ. iij. vbi ſp̄ūs dn̄i ibi libertas. Sed ſi ſuū et dyabolo obligatū. actio eius eſt vilis ꝯditōis. ſua imeritoria. q2 qui facit pc̄t m ſeruus eſt peccati Ioh. viij. nec pt̄ ꝓmoueri ad dignitatē et p̄bendā et̄nam. Iudicat igit̄ ſup hoc ſumm⁹ ſacerdoſ. qualit̄ opa nr̄a ſint ꝓcreata a corde. an. ſ. libera vl̄ ſua. nec aliud interrogat. Iuxta illud. xiiij. q. v. Si q̄d inueniſti Deus cor interrogat ⁊ n̄ manū. libera igit̄ remūerat ⁊ ordiat ad et̄nā gl̄iam alia ad ſuitutē ppetuā obligat. ¶ Sed ſciēdū ꝙ actōs hoīs pn̄t eē in triplici dr̄ia. ſm quas hō poteſt bene vel male. vl̄ neutro ſe habere. nā quedā ſunt

Ab homīe abſq̄ꝫ p̄uia intentōe.

In corde ſola interiori affectione.

Corde et ope cū deliberatione. ¶ Actōes primo modo ſunt tales q̄ cauſant̄ a paſſionibus vehementibꝫ. vt qn̄ aliquid fit ex vehemēti ira vl̄ amore. Nam qn̄q̄ꝫ affectus ⁊ appetit⁹ ſenſitiuus ſiue aīalis. ex obiecto delectabili ſiue triſtabili tā vehemēter incendit̄. ꝙ quis ſine deliberatōe ⁊ intentōe rōis in opus exit. ſiue bonū ſiue malū. Sicut petrus q̄ tanto amore ad xp̄m eſtuabat. ꝙ vidēs eū capi. et male tractari. educto gladio āputauit ſuo ſūmi ſacer/

dotis auriculā ſine ꝓuia intētione ⁊ deliberati
one. nec xpi determinatōez expectabat. quē tñ
ꝯſuluit. ſed ſtatī dicēſ. Dñe ſi ꝑcutimꝰ in actū
M irruit. ¶ Wis em̄ actōibꝫ indeliberatis. ꝓue
niētibꝫ a paſſionibꝫ hmōi. nec meremur nec
demeremur. ij. eth. Vñ aug. Non ē in ptāte
nrā. quibꝫ viſis tāgamur. loquit̄ etiā de illis
primis motibus. vt hr̄ in cano. xv. q. i. Illa
mala non ſunt. q̄ nec crimine mentē implicāt
nec ꝯſcientiā ligāt. Et ideo dr̄ ibidē. Si per
furorē aliquis innocentē ꝑimat. obnoxius
morti. i. peccati. nō eſt vez in foro cōſcie. Hoc
idē oñdit ius ciuile. ff. de acqrenda vel amittē
da poſſeſſione. l. i. Pro cuiꝰ ꝯcordantia legit̄
deut̄. xix. ⁊ Joſue. xx. ꝙ tres erāt ciuitates re
fugij vltra iordanē. ⁊ tres citra. quaꝝ prima
talis erat vſus. ꝙ ſi quis hominē nolens oc
cidebat fugiēs ad vnā illaꝝ a ꝯſanguineis oc
ciſi ibi erat tutꝰ. ſed ſi anteq̄ȝ illuc ꝑueniret eū
inueniſſet. ille qui poterat eſſe vltor ſanguinis ef
fuſi impune occidebat eum. ſed poſtq̄ȝ illic ve
nerat. ſi ꝓpinqui occiſi volebāt euȝ cōuincere
ꝙ ſponte occidiſſet eū. ⁊ hꝫ ꝓbauerāt corā ciui
bus vrbis iſtiuſ. tradebat̄ tūc occidēdū. Sic
hō die iſti qui nō hñt vſum rōis. ſicut pueri.
furioſi et inſenſati defendunt̄ in eccliā. Unde
aug. in li. queſtionū vete. ⁊ no. te de his dicit
Aliquos ſcimꝰ ſubito demētes factos ferro.
fuſte. lapidibꝫ. morſibꝫ mltis nocuiſſe. q̄ſdaȝ
etiā occidiſſe. captos aūt induſtria et iudicijs
oblatos mīme reos factos. eo ꝙ nō volūtate
ſed impellēte vi neſcia. qua hec geſſerint neſci
entes. quō em̄ reꝰ ꝯſtituit̄. q̄ neſcit quid fecit.
N ¶ Scdo mō ſunt quedā actiones imminen
tes q̄ exiſtūt in ſola affectione cordis. que ſi fa
cultas ſubſtātie. tpis ſcandali ⁊ hmōi nō ob
ſtarent ducerent̄ in opꝰ. He em̄ affectiones
ſi ꝯtra deū ſunt. quia deliberate. mortalr̄ ani
mā inficiūt q̄ȝuis parue ⁊ nulliꝰ nocumēti no
bis videant̄. De quibꝫ ſapientie. i. ꝑuerſe co
gitatōes ſepant animā a deo. Ideo in figu
ra dr̄ cañ. ij. Capite vulpeculas ꝑuas. que de
moliūt̄ vineā qd itelligere pōt ꝑ vulpecl'as
ꝯgruēterꝰ q̄ȝ cogitatōes ⁊ affectiōes male cor
dis. que licet ꝑue ſint reputatōe. tñ ſicut vul
pes vineaȝ. ſic iṗe dolo ⁊ fraude animā ⁊ vir
tutes eius demoliunt̄ et deſtruunt. ¶ Sed
O dicis quō cogitatio cordis tm̄ poteſt animaȝ
mortalit̄ inficere. cuȝ iaco. dicat. ij. c. Pctm̄
cum cōſūmatū fuerit. ſ. opere generat morteȝ

Illud aūt qꝺ latet ſolū in corde. nō ē adhuc
ꝯſummatū. dico ꝙ peccatū dicit̄ fore ꝯſūma
tum ⁊ mortale. qñ ſolū in deliberato cōſenſu
ꝑficit̄. Sꝫ quō hoc fiat notādū. ꝙ ſicut malꝰ
iudex qui muneribꝫ corrūpit̄ vt ad ꝑtem iniu
ſtam ſe inclinet. et ꝓ ea deminet. Sic etiā vo
lūtas hoīs appetitu ſenſitiuo allicit̄ ⁊ corrūpi
tur. vt illicita ꝯtra dictamē recte rōis termi
net et aſſentiat. Sūt em̄ vtutes alique in no
bis intellectuales. ſm quas aſſilamur āgelis
et alie vtutes aīales quibꝫ brutis aſſilamur.
⁊ int̄ illas diſcordia occurrēte de aliquo bono
delectabili ꝑ cognitōez. qꝛ vireſ aīales deſide
rant illꝺ ꝓſequi. eo ꝙ corpi videat̄ expediēs
vires aūt intellectuales dictāt illꝺ eſſe fugiē
dum. eo ꝙ aīe repugnet vel eā retardat a frui
tio dei. et quia volūtas eſt dña et imparatrix in
regno aīe. vires animales et ſenſitiue ſerue et
ancille. iō corā iṗa ventilat̄ illa cauſa. et prudē
tia carnis aduocata virium ſenſitiuarum. alli
cit eam vt ipſam determinet pro ea. allegan
do ſcripturam. di. bona delectabilia ſunt pro
ſequenda quia hoc ſunt facta. Juxta illꝺ ṗs
Dele me dñe in fa. t. Prudentia vo ſpūs q̄
eſt aduocata viriū ſupioꝝ rñdet. d. ꝙ magis
intendendū eſt legi diuine. q̄ȝ alicui corpee
delectatōni. ſic ṗs. dic. Memor fui dei ⁊ de
lec. ſum. intantū ꝙ defecit ſpūs meꝰ. Qñ nūc
voluntas eſt recta. determiat ꝓ parte viriū ſu
ariū ſupioꝝ. hoc delectabile carnis ſub pena
morꝭ eterne eſſe fugiendū. di. Si ſm carnē vi
xeritis moriemi. Si aūt ꝑ appetitū ſenſitiuū
fuerit corrupta tūc determiat ꝓ ꝑte viriū ſen
ſitiuaꝝ hoc eē ꝓſequendū nec de deo eſſe cu
randū et qꝛ volūtas ſe in determiatōe auertit
a deo. et eē a dictamie rōnis. et ꝑ deliberatum
ꝯſenſum ſe inclinat ſe ad hoc qꝺ eſt iniuſtū ⁊
malū igit̄ ꝯmittit in auerſiōe illa pcm̄ morta
le licȝ nūq̄ȝ exeat in opꝰ. ¶ Tercio ſunt actio P
nes q̄ in corde radicant̄. ⁊ deliberato aīo tpe
ſuo in opꝰ ꝓducunt̄. Hec ei ſi ſūt ꝯtra legē di
grauiores ſūt et pcā mortalia. ſi ꝯtra ꝯſilia ve
nialia Et qꝛ opꝰ ſubaddit̄ volūtati. grauioreſ
ſunt ⁊ magis nociue. vñ aug. de tri. xiij. c. v.
Mala inqt volūtate ſola quiſq̄ȝ miſer efficit̄
ſed miſerior poteſtate. qua deſideriū male vo
lūtatis implet̄. Sed querit̄ an vnū pcm̄ mor
tale in ope ꝯpletū ſit grauiꝰ altero. ⁊ vid̄r ꝙ
nō qꝛ qꝺlibet eoꝝ eſt infinitū. ⁊ vnū infinitū
nō eſt maiꝰ alio vt hr̄. i. de celo ⁊ mūdo. ergo

vnū nō eſt grauiꝰ altero. Cōtra. qꝛ vnū puni
tur grauius altero. igiť ē maiꝰ altero ꝛc. Di
co ꝙ mortale pcēm intelligiť finitū vel infini
tuꝫ. vel rōe obiecti puipenſi. ſeu illiꝰ q̄ offendi
tur. ꝛ ſic quodlibet pcēm mortale eſt infinitū.
qꝛ peccās mortale auertit ſe a bono infinito. ſ.
deo. ꝛ ceteris pibus tāto grauior eſt offēſa. q̄n
to maior eſt ille qui offendiť. ꝛ ſic q̄libꝫ pec
catū eſt infinitū ſiue voluntatis ſiue opis nec
vnū excedit alteꝝ. Alio mō pt̄ intelligi infini
tū infinitate actus ſm̄ intētōeꝫ. ꝛ ſic nullū pec
catū eſt infinitū. ꝛ ita vnū pōt eſſe grauius al
tero. ꝛ ſic bene actus peccati intēdit volūtatē
q̄ꝺ etiā eſt grauius pcēm cordis et opis ſimul
q̄ꝫ ſit ſolū peccatū cordis. Tercio mō pōt in
telligi infinitū q̄ꝫtū ad appreciationeꝫ et dete
ſtatōeꝫ. ſic ꝙ prius debuiſſet deteſtari ꝛ reſpu
ere infinita. q̄ꝫ ꝯmittere illud peccatū. et plus
debuiſſet app̄ciari caꝝ. vl̄ nō eſſe oditū a deo
per peccatū. q̄ꝫ infinita alia ſi eſſent Et illo pri
mo modo om̄e peccatū mortale ē infinitū. qꝛ
auertit ſe a bono q̄ꝺ debet infinite app̄ciari. ꝛ
prius infinita reſpuere. q̄ꝫ ab illo ſe auertere.
Quarto mō pōt intelligi q̄ꝫtū ad extenſiuam
infinitatē pene vel punitōis debite peccato. ꝛ
ſic om̄e mortale eſt īfinitū īfinitate pene. quia
ſibi debeť punitio infinita et etna. et ſic nō eſt
ꝓportio inter peccatū mortale ꝛ veniale. Quī
to mō pōt ntelligi infinite pene ꝛ punitōis de
bite intēſiue. et ſic peccatū mortale nō ē infi
nitū. et vnū pōt eſſe grauius altero. qꝛ puniť
intēſius altero. Ad rōeꝫ in oppoſitum. patet
ex dictis quid dicendum ſit ꝛc.

Feria quinta poſt Oculi.

Surgens ihesus

de ſynagoga intrauit ī domū ſymo
nis lu. iiij. Secūm quod aſtro
logi dicunt. Sol ꝯtinue moueť. vl̄ ab oriēte
in occidēs vl̄ econtra. et nūq̄ꝫ quieſcit. et cuꝫ
venerit in leonē. eſt in ꝓpria domo. et maxie
ꝟtutis. cū aūt exit et ꝯiungit ſe cū altero beni
uolo planeta. ſicut eſt venus et mercuriꝰ. cum
eo opatur beniuole. ſi aūt cū maliuolo ꝯiūga
tur. ſic eſt ſaturnꝰ. mars. nō mali ſm̄ naturam
ſed ſm̄ effectū tpat maliciā eoꝝ. Sic pfectuſ
hō ꝯtinuo moueri debet de ꝟtute in virtuteꝫ
nec quieſcere nec ſtare. qꝛ ſm̄ greg. in via dei
ſtare eſt retrocedere. Si igiť ē in domo. i. ec
cleſia. q̄ eſt domus ꝓpria oīm fideliū. debet
orōni et ꝯtemplatōi vacare feruētiſſime. ſi ex
tra cū bonis debet eos ꝯfortare. et opibꝫ pie
tatis ꝯſolari et hmōi. et malos correctōe fra
terna tpare. ꝛ a malo cohibere. ſic in ꝯtinuo ex
ercitio vl̄ aſcendēdo ad deū ꝑ ꝯtemplatōem
aut deſcendēdo ad ꝓximū ꝑ ꝯpaſſioneꝫ eē de
bet. ſicut etiā ſcribit dn̄s bonauē. ð ſeraphico
viro pr̄e nr̄o franciſco. c. de ſtigmatibꝫ ſacris
in eius legēda. Nos inquit erat āgelico viro
franciſco. nūq̄ꝫ ociari a bono. q̄n potiꝰ inſtar
ſpirituū ſupnoꝝ in ſcala iacob. aut aſcēdebat
ad deū. aū deſcēdebat ad ꝓximū. Sic eē vt hē
extra de renūciatōe niſi cū pridez. xp̄c legiſla
tor nūc aſcēdebat in mōtē. vt ibi grām cerne
ret cū maiori libertate. nūc ꝟo deſcēdebat in
caſtra. vt cū vtilitate maiori neceſſitatibꝫ po
puli ꝓuideret. q̄ꝺ eē notāt ꝟba thematis ꝛc.
ꝙ poſtq̄ꝫ in ſynagoga iudeos docuiſſet. orōi
vacaſſet. ꝯtinuo ſurrexit et domū ſimōis in
troiuit. vt ibi ex ꝯpaſſione febricitātē ſanaret
Dicūt igiť ꝟba thematis. Surgens ꝛc.
Queriť an quis poſſit ſil̄ habere vitā cōtem
platiuā ꝛ actiuā. ita ꝙ vna nō impediat alterā
Et videť ꝙ nō. qꝛ vnuꝫ cōtrarioꝝ impediť ꝑ
alteꝝ. ſed vita actiua ꝛ cōtemplatiua videntur
ꝯtrarietatē hr̄e ad inuicē. qꝛ vita actiua occu
pať circa plurima. vita aūt ꝯtēplatiua ꝯſiſtit
ad ꝯtemplādū vnuꝫ. Cōtra grego. vi. mora.
dic. Qui ꝯtemplatōis arceꝫ tenere deſiderāt
prius ſe in campo ꝑ exercitiuꝫ operis ꝓbent.
Rn̄dit. s. tho. ſcd̄a ſecūde. q. clxxxij. ꝙ vita
actiua pōt ꝯſiderari q̄ꝫtū ad duo. Uno mō q̄ꝫ
tum ad ipm̄ ſtudiuꝫ ꝛ exercitiū exterioꝝ actio
num. ꝛ ſic māifeſtū eſt ꝙ vita actiua impedit
cōtemplatiuā īquantū impoſſibile ē ꝙ aliq̄s
ſimul occupeť circa exteriores actōes. ꝛ diui
ne ꝯtemplationi vacet. Alio modo pōt ꝯſide
rari vita actiua q̄ꝫtū ad hoc. ꝙ interiores ani
me poſſeſſiōes ꝯponit ꝛ ordiat. ꝛ quantum
ad hoc vita actiua ad contemplationem pro
mouet. que impediť per inordinationē exte
rioꝝ paſſionū. Et de illo loquiť bt̄s greg. di.
Cū ꝯtēplatōis arcē aliq̄ tenere deſiderāt. priꝰ
ſe in cāpo ꝑ exercitiū opis ꝓbēt vt ſolicite ſci
ant. ſi nulla iam mala proximis irrogant ſed
irrogata a proximis equanimiter portant ſi
oblatis bonis tpalibꝫ nequaq̄ꝫ mens leticia
ſoluiť ſi ſubtractis iā nō nimio errore ſauciā
tur aut dein de ꝑpendāt. vt cū ad ſemetipſos
introrſus redeūt. in eo ꝙ ſpūalia rimanť neq̄